

70-11

Malerierne oplyses bagfra af en opstilling af neonrør, som sætter atmosfæriske staver udstillingens titel, "Lebensraum", og dermed danner en dæmpet kontrast til de skinnende neonbøjestaver på den modsatte væg. (Foto: Eva Martvig)

Livsrum bøjet i neon

Horsens Kunstmuseum viser udstillingen "Lebensraum"

af Brian Strøbe

HORSBENS - Lebensraum. Det er et kraftfuldt ord, kunstneren Erik A. Frandsen har valgt til at belysne den udstilling, som Horsens Kunstmuseum viser fra i morgen.

I udstillingen er titlen bøjet i store neonbøjestaver, som udgør den ene af udstillingens tre elementer. Begstaverne lyser i lysrødt, grønt, blått og orange. Mærkeligt nære tvivlerer til et så negativt ladet ord. Men med det dyrtret luxure neonakser er det alligevel et alt andet end mørkt indtryk, ordet efterlader hos beskueren.

Erik A. Frandsens udstilling spiller på dobbeltbetydning. Lebensraum er et ord, der hos de fleste mennesker kalder ubehagelige associationer frem på gættelsen om de rassistiske grunde under Anden Verdenskrig, men det er samtidig et ord, som måske ikke siger dele af den yngre generation ret meget.

- Det er jo også bare et tryk ord, som Erik A. Frandsen selv siger det.

Tankevækkende

Om det er dobbeltbetydningen i ordet, der har fået Erik A. Frandsen til at bruge det i udstillingen, har han ikke i stand at forklare. Den

oplevelse, som udstillingen måske kaste af sig, er op til publikum at forleke, men han ønsker gerne, at den kan ses som en krads kommentar til den måde, mennesker og nationer skaber livsrum for sig selv i dag.

Hjælp lederen af Horsens Kunstmuseum, Claus Kristiansen, har sagt, at det også er en særdeles tankvækkende udstilling, publikum kan opleve.

- For mig at se bør den sætte en diskussion i gang om, hvordan vi agerer som et samfund og mere eller mindre har gjort det i hele efterkrigsperioden. Da jeg så udstillingens første gang slog det mig, at vi har det med at skabe vores eget rum, hvor det handler om "sig og mine søskendebør". Og det er min følelse, at det bliver bagt med mere og mere ind. Uge møder med hinanden og ikke siger op med hinanden over som i stedet for at være rigtig sammen, forklarer museumslederen.

At udstillingen har været vist to gange tidligere, i henholdsvis København og Oslo, bekrysser han ikke.

- Jeg mener ikke, det publikum, vi har, skal bringes til København eller Norge for at opleve værkerne.

- Jeg mener ikke, det publikum, vi har, skal bringes til København eller Norge for at opleve værkerne.

- Jeg mener ikke, det publikum, vi har, skal bringes til København eller Norge for at opleve værkerne.

En af de vilde

Erik A. Frandsen brød igennem i starten af 1980'erne, da han var en af "de unge, vilde" i det markantiske kunstnerfælleskab Vækststedet Vært, som også talte bl.a. Christian Lømmers og Lars Nørgaard.

Kunsterens er ikke fremmedt på spillet på "Lebensraum" er Erik A. Frandsen allerede færdig. Det er ikke et begreb, han er ude på at illustrere. Begrebet - eller ordet - er blot den titel, som indbygger udstillingen.

Oplyste malerier

Udstillingen består af tre dele. Som nævnt titlen bøjst i neon og derudover en serie på fem malerier og en videoinstallation.

De fem malerier er henlagt i forlængelse af hinanden, og i deres brude og mærkelige finder minder de nærmest om søgatiets dystre halvirkalighed.

Malerierne oplyses bagfra af en opstilling af neonrør, der sætter atmosfæriske staver det samme ord, som hænger på den modsatte væg - Lebensraum - og som skaber et underligt sammenfald mellem dem.

Indad publikum lægger i spillet på "Lebensraum" er Erik A. Frandsen allerede færdig. Det er ikke et begreb, han er ude på at illustrere. Begrebet - eller ordet - er blot den titel, som indbygger udstillingen.

Pril leg

Der er altså langt fra leg, hvad angår tilblingen af udstillingens elementer. Og der er god mulighed for at tolke løs på det tredje element.

Videoinstallationen består af en filmstump og en maskine. I filmen får Erik A. Frandsens fætter gæsten billettet med en hula-hop-ring omkring en beboerne. Slippet påbegyndes i det sædvanlige og afsluttes i en maskine på museumsgulvet, som sætter en hula-hop-ring rundt på præcis samme måde.

"Lebensraum" har tidligere været vist i København og Oslo, men ifølge museumsleder Claus Kristiansen er den senest vist til et publikum i Horsens også skal have mulighed for at opleve den.

(Foto: Morten Marboe)

Monomi, grænse til det overværede.

Da "Lebensraum" på galleriet vist for første gang på galleriet Overgaden i København i 2003, led tilsynings i forbindelse med beskrivelsen af udstillingen, at fremst på konstant vil holde hula-hop-ring også kan ses som en skildring af privatlivets ubehageligheder. Af vores forslag på at skabe livsrum ved at holde os selv ved.

Jø, måske. Eller måske er det et udtryk for samfundets generelle mekanisering. Eller måske er det blot en let forurettende blanding eller et tilfældigt indhold, kunstneren fik en morgen, han stod i butikshuset.

Om det er det ene eller andet, er i virkeligheden heller ikke så væsentligt. For "Lebensraum" står ganske vist bøjet i neon, men næringen af det hele må man selv aflese.

Udstillingen "Lebensraum" består bl.a. af en videoinstallation, hvor et filmstykke med Erik A. Frandsens datter, der sætter en hula-hop-ring omkring en beboerne. Slippet påbegyndes i det sædvanlige og afsluttes i en maskine på museumsgulvet, som sætter en hula-hop-ring rundt på præcis samme måde.

Erik A. Frandsens udstilling "Lebensraum" kan opleves på Horsens Kunstmuseum fra i morgen. (Foto: Eva Martvig)

